

PHOTOGRAPHY
RO Fotografie HU Fényképezés SRB Fotografija

AUTHOR
**Autor **Szerző **Autor

CRINA ALEXANDRA STANCIU

PROJECT TITLE
**Titlul proiectului în limba engleză **A projekt címe **
Naslov projekta

About a road - Drumul Poștalionului Street

PROJECT DESCRIPTION IN MOTHER TONGUE

**Descrierea proiectului în limba maternă **A projekt leírása a pályázó anyanyelvén **Opis projekta na maternjem jeziku

Conform Dicționarului Explicativ al Limbii Române (Dex): „POSTALION –oane – Trăsură de dimensiuni mari, închisă, cu mai multe locuri, trasă de patru, de șase sau de opt cai, folosită în trecut (înainte de apariția căii ferate) pentru transportul călătorilor și a poștei pe distanțe mari; diligență.” Fotografia de mai sus face parte dintr-o cercetare personală legată de prefacerea și, în definitiv, nașterea unei străzi existente doar cu numele până în perioada martie - august 2020. Fără să fie prezentă pe hârti, ori fizic, aceasta se prefigura doar în acțiunile administrative ale unor proprietari. Nimeni nu știa cum să ajungă pe Drumul Poștalionului. Ironic poate este și numele acesteia. Un nume care descrie mai degrabă legătura cu lumea rurală a orașului București decât cu cea în care ne aflăm în prezent, a orașului modern, contemporan. Și totuși, odată cu închiderea orașului și crearea unui set de restricții datorate pandemiei SARS-CoV-2, strada Drumul Poștalionului a început să se arate în câmpul încă neexplorat. Prin sutele de pași

ale oamenilor dornici de afară, de verde, de ruralul orașului București (încă prezent și astăzi în multe cartiere) au re-apărut zeci de cărări mai vechi. O nouă stradă a început să se contureze. Nu mult a durat ca strada creată de oameni să se lege și de restul orașului. Avea să primească o nouă față, gri, anostă, dar care încă se află la limita Bucureștiului ca un mare sat. Pe de altă parte, chiar dacă păreau ca și pierd strada nou descoperită, oamenii nu au renunțat în a-și face loc printre mormanele de pământ apărute printre materialele de construcții și gunoazele de toate felurile. Timp de 3 luni strada a fost numai a lor. Odată însă cu terminarea sistematizării acesteia și apariția primelor mașini, omul a fost gonit de pe strada creată de el și trimis înapoi în incinta propriului apartament. Și dacă omul a fost înaintea străzii, de ce strada pare să-l conducă pe om? De ce Bucureștiul nu-și deschide poate puțin mai mult străzile, să-l reprimască pe om acolo unde-i este locul, acolo, înaintea străzii?

PROJECT DESCRIPTION IN ENGLISH

**Descrierea proiectului în limba engleză **A projekt leírása angol nyelven **Opis projekta na engleskom

According to Explanatory Dictionary of the Romanian Language (Dex): “POSTALION –oane – Large-sized, enclosed carriage with several seats, drawn by four, six, or eight horses, used in the past (before the advent of the railway) for transporting passengers and mail over long distances; diligence.” The above image is part of a personal research related to the transformation and ultimately, the birth of a street that existed only in name until the period of March - August 2020. Without being present on maps or even physically, this street appeared only in the administrative documents. No one knew how to reach Drumul Poștalionului Street (Postalion Road). The name might be ironic too. A name that describes the connection more to the rural world of Bucharest than to the modern one - the contemporary city we are in today. And yet, with the closure of the city and the creation of a set of restrictions due to the SARS-CoV-2 pandemic, Drumul Poștalionului started to appear in the still unexplored field. Through the hundreds of steps of people eager to be outside, to experience the green, the rural side of

Bucharest (still present today in many neighborhoods), dozens of old paths re-emerged. A new street began to take shape. It didn't take long for the street created this way to connect to the rest of the city. It was to receive a new face, gray and dull one, but still being on the edge of Bucharest like a large village. On the other hand, even though it seemed like they were losing their newly discovered street, people did not give up making their way among the mounds of earth that appeared among construction materials and all kinds of garbage. For 3 months, the street was theirs alone. However, once its systematization was completed and the first cars appeared, people were driven off the street they had created and sent back inside their own apartments. And if people were ahead of the street, why does the street seem to lead them? Why doesn't Bucharest open its streets a bit more, to welcome people back to where they belong, there, on the street?